

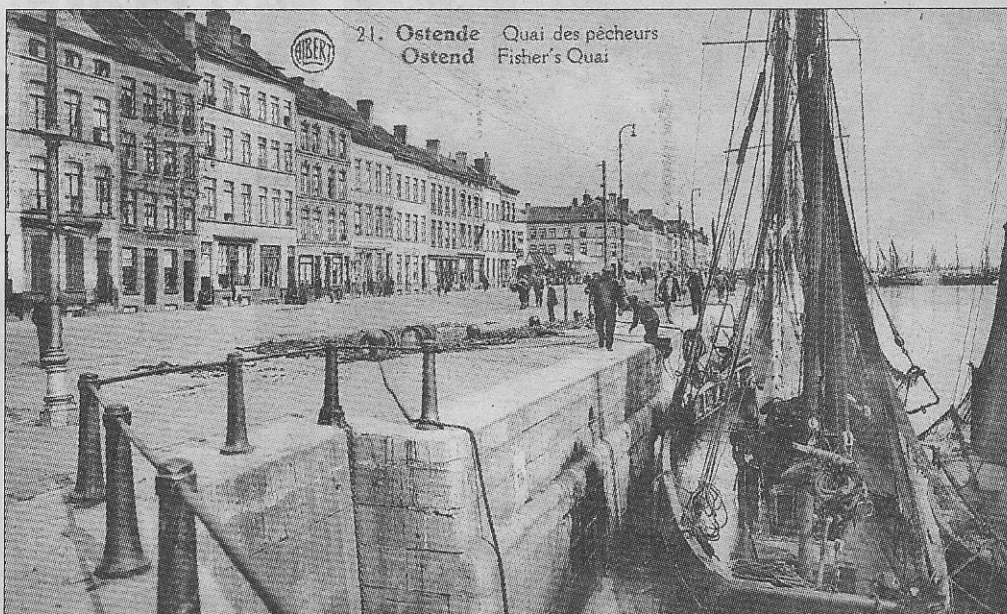
Langs de kaai

Een goeie 30 jaar geleden konden nog hun hartje op-halen langs de Vis-serskaai hun hartje door er het laatste restje van de oude visserijfolklore gade te slaan. Vandaag blijft er niets meer over. Wat ooit een aantrekkingspunt was voor de Oostendenaar, bestaat niet meer.

Tijd om even een korte historiek van de Visserskaai op te rakelen. Tot het jaar 1865 waren er in Oostende aldoor stadsvestingen. In 1886 stonden aan de kaai al acht huizen. In 1877 had men de vismijn, gebouwd in cirkelvorm, geopend. Op het einde van de jaren 1800 bevonden zich al 33 cafés en zeven kruidenierszaken langs de Visserskaai.

Cafés en hotels

In 1909 telde de kaai al 40 cafés. Een telling in 1932 wees uit dat er op de 48 gebouwen 38 cafés en twee hotels, het Waldorf Hotel (huisnummers 1) en Hotel Rubus (nr. 13), waren.

De Visserskaai zoals ze er rond 1928 uitzag.

Van die 38 cafés droegen er slechts 18 een eigen naam: In het geel huis (nr. 4), Au Bateau (nr. 6), De kleine Vismijn (nr. 7), The British House (nr. 12), A la Marine (nr. 20), A la Ville d'Anvers (nr. 23), In de Stad Nieuwpoort (nr. 27), In de Stad Gent (nr. 29), Au Nouveau Phare (nr. 32), Au Lusitania (nr. 35), Café des Alliés (nr. 36), Grande Friture Economique (nr. 37), Monico-Quai (nr. 38), In den Anker (nr. 39), In de Stad Poperinge (nr. 41), A la nouvelle Friture (nr. 45), A la Crevette (nr. 46)

en A l'Entrée du Port (nr. 47).

Opvallend is hoeveel Franse namen er zelfs aan de volkscafés gegeven werden. Vandaag krijgt een handelszaak — om 'in' te zijn? — meestal een Engelstalige naam.

Nieuwe vismijn

Toen in 1934 de nieuwe vismijn aan de Oosteroever geopend werd, verdwenen met de verhuizing van vele vissers naar de Vuurtorenwijk heel wat cafés.

Na de Tweede Wereldoor-

log bleven er nog enkele over en in de jaren zeventig nog twee: Bij Tibbe's en café Sonny Boy dat gerund werd door de volksfiguur *De Witten van de Kaaie*.

Bij de Visserskaai zou men ook het Vissersplein moeten rekenen dat de Oostendenaars de *Zwijnenmarkt* nomende omdat er voor de Eerste Wereldoorlog veel varkens verhandeld werden. Op dit plein was ook het huis gelegen dat men de *Preekstad* noemde. Hierover zullen we het later nog eens hebben.

Nostalgie

Het leven langs de Visserskaai straalde altijd iets speciaal uit. Men kon er de vissersschepen en voor de garnaalbootjes geregeld zien uit- en binnenvaren. Meestal hadden de garnaalsloepjes nog wat andere vis mee die dan aan de *Trap* verkocht werd. In de namiddag kon men er de vissersvrouwen zien netten breien, terwijl hun mannen de netten herstelden.

Nu is de Visserskaai niet meer wat ze ooit geweest is: het meest folkloristisch gedeelte van de stad. De kaai zelf heeft bijna niets anders meer dan restaurants en van daaruit kan men bijna niets meer van de havenbeweging zien. Jammer! Maar ja, er is al zoveel gebeurd in Oostende waarvoor men spijt heeft.

Vissersbootjes langs de kaaimuur met in de verte rechts de 'Clerk', de oude vismijn (1925).